

ЗМІСТ

ПРИХОВАНЕ БЛИЗЬКО

3

СПОВІДЬ БОРЖНИЦІ

197

ПРИХОВАНЕ
БЛИЗЬКО

ПРОЛОГ

Дія чи бездіяльність – це слова, які характеризують поняття злочину в нашому законодавстві. Якщо ви гадаєте, що ті чи інші події розвиваються не за правильним сценарієм, тоді бачите це під неправильним кутом. До чого ці всі наративи і хто я в біса такий, – розповім згодом. А зараз піде мова, з чого все почалося.

Події на небесах:

Після змін Тайммена графік координат подій на планеті Земля докорінно змінився. Божества побачили, що люди самостійно можуть регулювати ті чи інші події без їх втручання. Проте Блеквільд був проти цих разючих змін. Саме тому на черговому засіданні, яке скликала сторона зла, відбулися подальші події.

Ірподіс, божество правосуддя, виголосив:

– Оскільки сторона зла виголосила протест проти останніх змін, створених душею, яка в загальному перевтіленні іменує себе як Тайммен, ми зібрали це засідання, щоб досягти консенсусу. Заслухаємо відповідача, сторону світла.

Біля трибуни з'явився Лайтел:

– Ваша честь, позивач, протягом всієї історії людства маніпулював своїми методами задля укладення мирного договору між сторонами світла і птьми. Не можу не погодитися, що вони мали успіх, але ціна за це була надто великою...

– Ваша честь, дозвольте навести контраргументи, – обізвався Блеквільд.

– Дозволю, – стримано відповів Ірподіс.

– Усі присутні тут тільки-но упевнилися в тому, що відповідач визнав мою діяльність дієвою. Якщо ми спільними зусиллями так кропітливо приймали ці мирні договори, то чому якась людська душа має перекреслити цю роботу? Чому простому смертному було надано частку сил божества? Міонеллу ми вже покарали, а ця душа чим така особлива? Усі б хотіли дізнатися, думаю, відповіді на ці запитання.

– Тому що відбувся нерівномірний розподіл на долі народів, і я думаю...

– Взагалі-то, відповідачу, я вам слова не давав, – промовив люто Ірподіс.

– Вибачте, ваша честь, – стримано відповів Лайтел.

– За неповагу до суду за правовою аналогією з зазначеним прикладом стороною птьми я постановляю: забронити душі, яка іменувала себе в одному зі своїх перевтілень Таймменом, втручатися в долю людства і повністю обнулити її досвід і видалити події, які вона змінила.

Зло торжествувало. Але інші божества це так просто не залишили, тому Альфабета зустрілася з Лайтелом через певний час:

– Це не поразка, ми знайдемо вихід, я тобі обіцяю.

Час летів дуже стрімко, і от у 2300 році за людськими мірками вони зустрілися знову:

– Я добирав варіації, і от яка зміна підійшла. Якщо ми не можемо наділити нову людську душу своїми силами, то тоді в нас є нагода подарувати людству технології, за допомогою яких вони мізерними змінами, але протистоятимуть пітьмі. Як вам така ідея? – з захопленням запитав Лайтел.

– Дій.

Алгоритмік love

«Людство прямує в прірву, якщо ви не помітили, але ми знаємо, як його врятувати.» Саме таким було гасло групи компаній «Алгоритмік» на початку 20-х років 21-го століття. І їм вірили, бо дивом зупинена Третя світова війна, перемога України в Російсько-українській війні, епідемії, голод і зuboжіння третьої частини населення світу, аргументів було достатньо, і всі вони були на поверхні. Загалом ця група фахівців іт-сфери пропонувала формули впорядкування світу і до 30-х років все було налагоджено.

Шлюбні агентства перейменувалися в служби укомплектування сім'ї. Це були застосунки, які всі мали обов'язково встановити на свої гаджети і які працювали в онлайн-режимі. Вони використовували алгоритм поєднання різних типів людей, різних спеціальностей, національностей задля народження кращих індивідів, унікальних свого роду, звичайно ж, за допомогою штучної

матки, а батьки здавали лише свій біоматеріал. Проте виховували вони дитину разом. Завдяки такій побудові світу людство позбавилося раз і назавжди безхатків, злочинців, усіх хвороб і різниці між бідними та багатими.

На зламі цих змін і сталася одна неймовірна історія кохання. Серійний вбивця Ендрю закопував чергове тіло жертви, щоб замести сліди, коли на телефон йому надійшло повідомлення від служби укомплектування:

«Шановний клієнте, вашу ідеальну пару підібрано, дозволити поєднання біоматеріалів для створення вашої майбутньої дитини?»

Чоловік обрав «так». Далі надійшло таке запитання:

«Чи бажаєте ви побачити світлину вашої майбутньої дружини?»

Чоловік знову обрав «так». Коли він побачив фото, то побілів. Це була остання його жертва, дівчина 18-ти років з темним волоссям, невисокого зросту з повнуватою статуєю, на ім'я Світлана. Ендрю позначив місце поховання, посадивши там ялинку, і відмітив місце в себе в телефоні.

Час минав, від союзу вбивці й жертви народилася донька на ім'я Арина. З дитячих років вона лише приємно радувала батька своїми успіхами в школі і взагалі була його антиподом. Якось донька запитала:

– Тату, а де моя мама?

– Розумієш, тоді, коли ти народилася, лише все впроваджувалося і не обов'язково було батькам жити разом. Тож мама просто могла здати біоматеріал і зникнути.

– А ти її шукав?

– Так.

– І???

– Ти справді хочеш знати правду?

– Безсумнівно.

– Словом, вона померла через кілька років після твого народження від раку.

На цьому розмова батька й доньки закінчилася, і вони ніколи до неї не поверталися. Проте глибоко в душі дівчина хотіла пізнати свою матір, поспілкуватися з нею. Саме тому після закінчення школи й університету Арина пішла працювати в компанію «Алгоритмік» зі своєю ідеєю фікс воскресити матір. Для цього в неї було максимум можливостей, і вже через кілька років дівчина розробила потрібний алгоритм.

Суть його полягав в обернено пропорційному процесі до розкладання тіла в землі. Потрапивши додому, вона одразу повідомила батькові цю новину:

– Тату, я це зробила, я знайшла спосіб, як повернути маму. Я створила алгоритм, ти ж знаєш де вона похована? – запитала дівчина.

– Доню, я в тобі не сумнівався, але про це поговоримо вранці, гаразд? – відповів Ендрю.

Уранці Арина знайшла батька в зашморгу, а в месенджері побачила надіслане їй від нього посмертне відеозвернення:

«Доню, ти найпрекрасніше, що сталося в моєму житті, ти вбила зло в мені, яке жило довгі роки. Тривалий час до твого народження я був серійним вбивцею, і так сталося що я вбив і твою матір. Локацію, де вона похована, знайдеш в моєму телефоні. Далі я з цим жити не зможу, прощай.»

Незрозумілі емоції переповнювали дівчину, це була суміш болю і гніву. Тому тіло за допомогою телепортора вона перемістила в морозильну камеру. Локацію поховання Арина знайшла одразу і, використавши алгоритм «археологія», підняла на поверхню рештки матері. Увімкнувши власний алгоритм відновлення, дівчині залишалося лише чекати. Натомість після ввімкнення ана-

лізатора здоров'я в поєднанні зі згаданим алгоритмом і батько також почав воскресати.

Так минув місяць. Ранок почався з криків повернутих до життя батьків:

- Що ти тут робиш, негіднику?
- Це моя квартира, а це наша донька.
- Що???
- Послухайте, любі мої, з поверненням, отже, спробуй-

мо знайти консенсус. Дивіться, яка у вас чудова донька вийшла, тож поговоримо?!

Обоє погодилися. Почалися сімейні вечори, донька розхвалювала батька за його турботу всі ці роки:

- Уявляєш, аналізатор міг у підлітковому віці мені самостійно допомогти дібрати верхню білизну та пояснити про місячні, але цим займався батько особисто, – промовила Арина.

Дні, проведені разом, зближували всіх трьох, батько готував, всі охоче займалися хатніми справами, ніби так усе було досі.

- Послухай, я винен, якщо хочеш, можеш розпочати нове життя з донькою, тобі доберуть нового чоловіка, ти не зобов'язана терпіти мене, я завинив перед тобою і немає мені виправдання, але я шкодую, що скільки часу було втрачено, – сказав Ендрю.

- Спочатку я хотіла тебе вбити, проте, мабуть, наша донька відновила добро в тобі. Так, я тобі не пробачу ніколи, але зараз ти кардинально інший. Тому я хочу залишитися і жити з вами, ці дні втрьох спопелили всю ненависть, яка жила в мені до тебе, – промовила Світлана.

Обоє злилися в солодкому поцілунку і жили разом із донькою довго й щасливо, бо алгоритм ще й максималь-

но відновив здоров'я батьків, які разом виховували вну-
ків, коли настала черга добору їхньої доньки.

Аналізуючи критерії

Ось до чого вела ця історія. Поєднання непоєданого – це перекручення реальності, яке ми виправили. Напевне, у нормальному суспільстві Ендрю потрапив би до в'язниці. Однак ми раді, що, скоригувавши деякі змінні, нам вдалося хепі-енд. Хоча не все так просто було від самого початку.

Річ у тому, що насильство вже давно вважалося нормою. Хтось або щось вносили його кожного століття більшою мірою і це вело до хаосу. Усе налагодилося, скажете ви напевно в 21-му столітті? Бандити, які змінили за влади бандитів, звідси і війни і те, до чого прийшов світ до нашого народження.

– Леоно, взагалі-то я оповідав. Те, що ти розумніша з нас двох, не дає тобі права набридати мені пробуджувальною філософією доленоса і тих, хто хоче дізнатися про наші пригоди.

– Ткарію, крім технологій, маємо медитувати, щоб ми усвідомлювали те, що рятуємо, сенс цієї боротьби та глибини того, що робимо.

– Я не в цих справах, а якраз в технологіях...

– Розумію, що ви звикли вдвох працювати, але мені здається, що в технологіях якраз я...

– Ну, значить, я головний. А так, одну новину забув розказати...

Після возз'єднання Ендрю та Світлани, тобто зцілення її сім'ї, ми зупинили час на мить і ввійшли в коригувальне вікно життя їхньої доньки у вигляді геометричних фігур, крім її сприйняття свідомості, світ був на паузі: – Арино, трохи з нашою допомогою, проте тобі вдалося возз'єднати своїх батьків. Ти геніальний винахідник, твої знання могли б допомогти всьому людству. Чи готова ти долучитися до нашої команди?

- Геометричних фігурок?
- Досить цього маскараду, Ткарію.
- А якже конспірація, Леона?
- Я вам не заважаю?
- Продовжимо, яка твоя відповідь?
- Лише одне запитання:
- Я як людська одиниця зникну чи зможу повертатися до родини?
- Зникнеш, назад дороги немає. Така ціна за можливість урятувати поетапно світ від майбутнього апокаліпсису, – відповіла Леона.
- Я згодна, заради кращого майбутнього своїх нащадків.
- Обирай: смерть чи зникнути безслідно?

Так наша команда поповнилася ще одним членом команди. Вона розробила, до речі, свій варіант.

- Друзі, ваші варіанти чудові, проте я б не хотіла зробити боляче своїм рідним, тому до вашої уваги свідомісне копіювання.
- Поясни? – попросила Леона.
- Вам потрібна лише моя свідомість, правильно?
- Так.
- Я скопіюю себе без свідомості і впаду в кому в своїй реальності.

- А якщо нам потрібна буде твоя фізична присутність?
- Не переживайте, я все передбачила.

Схема

Все цікаво і просто здавалося йому, але от іншим. Можливо, він вважав себе занадто розумним, але це, на жаль, збагнув недавно. З дитинства тягнувся до знань, але весь потік втримати в голові не міг. Несправедливість переслідувала його, все життя і на прикладі своїх рідних зрозумів, що чесний шлях не для нього. Але це все зрозумів, як став дідом. Ім'я його Марк, який усе своє свідоме і не-свідоме життя проробив на шкідливих підприємствах. Так і не отримавши достойної пенсії, йому довелося ще працювати охоронцем у супермаркеті, щоб допомагати внукам і дітям, які й не думали відпускати його на заслужений відпочинок. І от, отримавши свою пенсію і зарплату та роздавши обіцяне родичам, залишив трохи більше за звичайне собі на прожиття. Переважно цей залишок він витрачав в салоні сну «Сон-мрія», але цього разу вирішив спробувати диковинку. Усі кошти, які в нього були, перед тим, навіть не купуючи продуктів на місяць, витратив на подорож у часі.

Повернувся в часи молодості й збоку спостерігав, як брав від життя все. Потік його божевільних вчинків був наче графік функцій параболи. І він вирішив залишитися, коли почався відлік повернення, розбив подорожній годинник. Константину, матеріалу, який містився в годиннику, залишалося на кілька годин. Тому він зрозумів, що час діяти. Зустрівши себе молодого, звернувся до нього:

– Слухай: ти – це я в минулому, маєш зробити от що... – пояснив він все докладно своїй молодій копії.

Вони встигли все зробити доти, доки Марк не повернувся автоматично. Щодо цього трохи детальніше. Технологія була розрахована так, що навіть, після знищення через двадцять хвилин відкривався запасний портал, який повертає людину в свій час.

По тому, що повернувся вже в шикарному одязі, у дім із прислугою, він зрозумів, що все вдалося. Так тривало декілька років, Марк регулярно відсилав свої первісні та похідні собі в минуле і бізнес процвітав. Але не зважив на дещо... Тому ранком одного дня вже прокинувся в невідомому місці. До кінця не розуміючи, що коїться, Марк вирішив кричати:

– Агов, де я, чому я тут? Я вимагаю пояснень...

Його репліку перебив подив, раптом стеля, підлога і стіни стали екранами, з яких визирило близько мільярда пар очей. Це тривало декілька годин, аж поки очі не змінились на роти:

– Пане Марк, ви засуджуєтесь за порушення константового порядку константовою поліцією України, – промовив голос.

– Хто це, що за фантазії? – запитав чоловік.

У нього починав їхати дах, бо відповіді не було, і знову з'явилися очі. Коли здавалося, що тут і помре, раптом втратив свідомість. А розбудив доволі знайомий йому голос:

– Прокинувся, діду? Вибач, так потрібно, – сказав його внук Дамір.

– Потрібно було що?

– Пережити це, щоб імітаційно-мрійливий сон слідчого був реалістичним, інакше б вони від тебе не відчепилися.

Через тиждень він дізнався, що слідчі потрапили в психлікарню, а ті, хто розбагатів на його первісних і похідних, потурбувалися, щоб матеріали справи безслідно зникли. Продовжилося нове яскраве життя.

Напевно, вам цікаво, що ж він розповів своїй молодій копії і як йому вдалося змінити своє життя, так от. Найперше, що Марку спало на думку, коли він опинився в минулому, це його останні спогади перед відправленням. Суть у тому, що подорожі в часі не були легальними. Ніхто достеменно не знав, що буде з людиною після подорожі, її реакції. Тому перед відправленням копіювали всі спогади та знання клієнта і він цим скористався:

– Слухай, ти – це я в минулому і маєш зробити от що:

1. Візьми цей годинник, я його зламав, але в ньому збережено все, що я маю, звернися до свого брата, він допоможе звідси зчитати інформацію.

2. Ці знання допоможуть відкрити інформаційний бізнес. Ми зможемо торгувати первісними й похідними, тобто ти надсилатимеш мені первісні, а я тобі похідні тієї чи іншої події.

3. Задля того, щоб не засвітитися, кошти в конкретному часі будуть сплачувати нашим предкам.

4. Знаю, що ти це все не запам'ятав, тому записав щойно все це тобі на диктофон.

5. Від твоєї рішучості залежить краще майбутнє всього нашого роду.

Одразу ж подумав, що це сон після хмільного вечора, але незабаром все-таки знайшов незнайомий годинник та аудіозапис. Брат допоміг зчитати інформацію, а далі все пішло як по маслу. Спочатку скористався даними, що знав у майбутньому і, передбачивши події, Марк отримував прибуток. Це були ставки, курси валют, акцій,

будь-які змагання. Згодом до нього зверталися і ставали мільярдерами. Так з'явився зв'язок первісних і похідних. Здійснивши аналогічні подорожі до своїх предків, він налагодив цілу ланку, за допомогою якої весь якого рід безбідно існував.

Але, як ви зрозуміли з попередніх розділів, цей успіх був лише в голові у Марка.

Леона і Ткарій

Ви гадаєте, Марк нас обдунив? Ні в якому разі, бо ми, як ви вже зрозуміли – константова поліція України. Чи цікаво вам, якого покарання зазнав він і його сім'я?

Але спочатку про нашу організацію. Божества своїми посланцями з космосу, ті, що на наш лад називаються ідеями, подарувало людству нові технології. Було обрано двох обдарованих дітей – Ткарія Юча та Леону Ютраш, які не були знайомими, але доля подарувала шанс їм зустрітися.

Обоє своїх батьків не знали, бо... Трохи екскурсу з історії, тобто вашого майбутнього.

У 22-му столітті вже майже повністю людей замінили роботами. А щоб не звільняти повністю людей, вони стали операторами роботів. Проте виробництво роботів було надто дорогим, тому на важку працю їх неохоче відправляли. Постала дилема, як залучити людей у цей сектор? Над цим задумався і штучний інтелект, щоб уберегти роботів. Тому вони взяли приклад з історії, а саме

період правління в СРСР Стасипа Йоліна, тобто репресії і концентраційні табори. Там і народилися наші майбутні герої.

Щоб не втрачати жодну робочу одиницю і створити швидше нову, людей примушували здавати біоматеріал. Потім це все відправляли в капсулу айнерфальд, яка імітувала жіночі внутрішні органи і там зароджувалося життя. Далі, після народження, люди літнього віку або ті, що через вади зі здоров'ям не могли працювати, виховували дітей. Обоє потрапили під опіку Лазана та Пелії, які ще пам'ятали часи до технологічного прогресу і радо дітям про них розказували. Це мотивувало, принаймні їх двох, змінити свою долю та існуючий світопорядок.

– А що якби хтось змінив перебіг історії? – запитав якось Ткарій.

– Це безумство, хлопче, ми створені лише для праці, а технології – наші повелителі. Ти хочеш хаосу? – запитав пан Лазан.

– Ні, він мав на увазі, що можна переломити перебіг подій, якщо подорожувати в часі – заступилася Леона за хлопця, але в всіх чомусь це викликало дикий регіт.

– Дитино моя, ми писати і читати не вміємо, а ти розкажуєш таку фантастику, – сказала Пелія.

Почувши такі думки в кімнаті, де перебували діти, прозвучав голос:

– Об'єкт Ткарій і Леона, за протестантські думки проти існуючого режиму вас засуджено до виправних робіт в ідальні цього корпусу на місяць.

Усі мовчали, бо боялись теж отримати покарання.

Події на небесах: